

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 14 lutego 2017 r.

Poz. 750

UCHWAŁA NR 0102-506/16 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 2 grudnia 2016 r.

w sprawie badania zgodności z prawem Uchwały Nr XXI/209/2016 Rady Gminy Gietrzwałd z dnia 27 października 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie

na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 446, ze zm.)

uchwała, co następuje

Stwierdza się nieważność § 2 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 Uchwały Nr XXI/209/2016 Rady Gminy Gietrzwałd z dnia 27 października 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości.

Uzasadnienie

Rada Gminy Gietrzwałd w dniu 27 października 2016 r. podjęła Uchwałę Nr XXI/209/2016 w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości. W dniu 04 listopada 2016 r. powyższa uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie, celem zbadania jej postanowień pod względem zgodności z prawem. Pismem z dnia 7 listopada 2016 r. zawiadomiono Gminę Gietrzwałd, iż uchwała ta będzie rozpatrywana na posiedzeniu Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie (zwane dalej Kolegium Izby) w dniu 23 listopada 2016 r. Zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych w posiedzeniu Kolegium ma prawo uczestniczyć przedstawiciel podmiotu, którego sprawa jest rozpatrywana. Przedstawiciel Gminy Gietrzwałd nie uczestniczył w posiedzeniu Kolegium. W myśl art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, orzekanie o nieważności uchwał i zarządzeń, w sprawach wymienionych w art. 11 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy, zastrzeżono dla kolegium regionalnej izby obrachunkowej. Przepis art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych stanowi, że właściwość rzeczowa regionalnych izb obrachunkowych obejmuje uchwały i zarządzenia podejmowane przez organy jednostek samorządu terytorialnego w sprawach podatków i opłat lokalnych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy Ordynacja podatkowa. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie badając przedmiotową uchwałę na posiedzeniu w dniu 23 listopada oraz 2 grudnia 2016 r. stwierdziło, co następuje: Rada Gminy Gietrzwałd w badanej uchwale w § 2 ust. 1 pkt 2 zwolniła z podatku od nieruchomości „budynki pozostałe lub ich części oraz grunty, które wchodziły w skład gospodarstw rolnych przekazanych w zamian za rentę lub emeryturę, których posiadaczami są emeryci lub renciści”, zwolniła również w pkt 5 „grunty i budowle zajęte na prowadzenie Punktu Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych”. Z pisma otrzymanego od Gminy Gietrzwałd wynika, że Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych utworzono na gruncie prywatnym i prowadzi go osoba fizyczna (rolnik). Kompetencja rady gminy do określenia w drodze uchwały, wysokości stawek podatku od nieruchomości ustalona została w art. 5 ust. 1 oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 716 ze zm.). Z kolei w art. 7 ust. 3 przyznane zostało radzie gminy uprawnienie do wprowadzenia, w drodze

uchwały, innych zwolnień przedmiotowych niż określone w art. 7 ust. 1 cyt. ustawy oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Wynika z powyższego, że ustawa o podatkach i opłatach lokalnych zezwala radzie gminy w przedmiocie podatku od nieruchomości jedynie na uchwalenie zwolnień o charakterze przedmiotowym, tj. takich, które dotyczą abstrakcyjnej kategorii stanów faktycznych i prawnych. Ustawa ta nie upoważnia natomiast rady gminy do stanowienia o zwolnieniach podmiotowych, tj. wyłączenia z zakresu podmiotowego danego podatku, określonej kategorii podmiotów spośród podatników. W ocenie Kolegium Izby, nie ulega wątpliwości, iż zwolnienie podatkowe, które zostało wprowadzone w § 2 ust. 1 pkt 2 badanej uchwały Rady Gminy, adresowane jest wyłącznie do określonej grupy - do emerytów i rencistów. Chociaż z gramatycznego brzmienia tego unormowania wynika, że "Zwalnia się od podatku od nieruchomości: budynki lub ich części oraz grunty ..." , jednak nie stanowi to o przedmiotowym charakterze zwolnienia, skoro zwolnieniem od podatku nie zostały objęte wszystkie budynki określonego rodzaju, lecz tylko te, które są znajdują się w posiadaniu emerytów i rencistów lub tylko grunty i budowle zajęte na prowadzenie Punktu Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych. Podkreślić należy, że w obu przypadkach nie objęto zwolnieniem wszystkich budynków, gruntów danej kategorii, a jedynie te, które są w posiadaniu emerytów i rencistów i które wchodziły w skład gospodarstw rolnych przekazanych w zamian za rentę lub emeryturę a także grunty i budowle zajęte na prowadzenie Punktu Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych a więc zwolnienie dotyczyło konkretnego podmiotu, bądź określonej grupy osób. W tym stanie rzeczy, zaistniał przywilej podatkowy o charakterze mieszanym, podmiotowo - przedmiotowym, w którym pomimo wskazania w pierwszej kolejności na elementy przedmiotowe zwolnienia, decydujące znaczenie ma aspekt podmiotowy. Zwolnienie z podatku od nieruchomości, zostało bowiem ściśle połączone z pewną kategorią i cechami podatników, to kryteria podmiotowe zdecydowały więc o określonym zwolnieniu. Takie stanowienie prawa miejscowego pozostaje w sprzeczności zarówno z treścią art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, określającego jedynie upoważnienie do zwolnień przedmiotowych, jak i art. 217 Konstytucji RP, zgodnie z którym, nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustaw. Z uwagi na wskazane powyżej istotne wady badanej uchwały, należało stwierdzić nieważność zaskarżonego § 2 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 badanej uchwały, na podstawie powołanych wyżej przepisów. Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie postanowiło, jak w sentencji.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na niniejszą uchwałę przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, w terminie 30 dni od daty jej otrzymania, za pośrednictwem tutejszej Izby.

**Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej
w Olsztynie**

Iwona Bendorf-Bundorf